

INFORME D'IMPACTE DE GÈNERE

I. Antecedents

1.- El Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda ha fet arribar a aquest Institut la Proposta d'ordre per la qual s'amplia la col·laboració social al pagament per via electrònica, mitjançant el càrrec en compte de l'obligat al pagament, de les autoliquidacions presentades telemàticament.

2.- L'article 64.3.d. de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, estableix que els projectes de disposicions reglamentàries han d'anar acompanyats, entre d'altra documentació preceptiva, d'un informe d'impacte de gènere.

3.- L'article 3 lletra g) de la Llei 11/1989, del 10 de juliol, de creació de l'Institut Català de les Dones, en la redacció donada per la Disposició final Primera de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, estableix que corresponen a aquest Institut elaborar i emetre els informes d'impacte de gènere i, en tot cas, els informes a què fa referència, entre altres, l'article 64.3.d. de la Llei 26/2010, precitada, tràmit intern que es dóna per complert amb aquest document.

. Plantejament general

a) Anàlisi terminològica del text articulat.

Des d'una vessant formal, el principi Setè de l'article 3 de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, estableix que els poders públics, entre els quals s'inclou l'Administració de la Generalitat, han de fer un ús no sexista del llenguatge que eviti l'expressió de concepcions sexistes de la realitat i els usos androcèntrics i amb estereotips de gènere, i han de promoure un llenguatge respectuós amb les dones, amb les minories i amb totes les persones en general en l'atenció personal i en tota la documentació escrita, gràfica i audiovisual. Complementàriament, també la Llei orgànica 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes, obliga els Poders Públics a implementar un llenguatge no sexista en l'àmbit administratiu i el seu foment a la totalitat de les relacions socials, culturals i artístiques (article 14.11).

També la Direcció General de Política Lingüística ha elaborat el document [Guia d'usos no sexistes de la llengua en els textos de l'Administració de la Generalitat de Catalunya](#), que permet adaptar els criteris de la Generalitat (publicats a *Marcar les diferències: la representació de dones i homes a la llengua*, 2005) als principis generals de l'«Acord sobre l'ús no sexista de la llengua» (document elaborat a partir del consens entre diferents organismes públics i la Universitat de Barcelona), difós durant el mes de novembre del 2010. Aquesta Guia suposa una síntesi dels criteris de la Generalitat publicats a *Marcar les diferències: la representació de dones i homes a la llengua*, amb

exemples, límits i remarques dels diferents recursos de conformitat amb l'Acord. A Marcar les diferències hi trobem molts exemples i explicacions exhaustives sobre la utilització dels diferents recursos i, per tant, aquesta obra continua sent una font de consulta important, però cal tenir en compte que en la "Guia d'usos no sexistes" hi hagut adaptació i canvis en algun criteri, s'indiquen límits i remarques i, al mateix temps es reivindica l'ús de formes dobles per precisar o emfasitzar la referència en singular a homes i dones dins del text, sobretot en les referències genèriques a professions, oficis, càrrecs o funcions; *o quan es tracta de col·lectius que poden ser constituïts tant per homes com per dones, si hi ha una voluntat de precisar o d'emfasitzar la referència a dones i homes dins del text, es poden fer servir formes dobles.*

És per això que, tot i la bona redacció general de la proposta, es proposa la modificació del terme "l'obligat" per "**la persona obligada**" o "**l'obligat o obligada**".

b) Anàlisi del contingut del text articulat.

Des d'una vessant material, s'observa que la proposta no pot considerar-se substancial des de la incidència del gènere donat que l'obertura de la convocatòria no genera ni un benefici ni un perjudici directe e immediat, ni afecta de forma decisiva a la situació de dones i homes.

III. Fonaments jurídics

1. Articles 2 i 3.3 del Tractat UE, on s'estableixen la no discriminació i la igualtat entre dones i homes com a valors comuns als Estat membres de la UE, i es formalitza el compromís de fomentar la igualtat entre dones i homes.
2. Articles 8 i 10 del Tractat de Funcionament de la UE, on s'estableix que en totes les seves accions la Unió Europea tindrà per objectiu eliminar les desigualtats entre homes i dones, i promoure la seva igualtat.
3. Compromís estratègic per a la igualtat entre dones i homes 2016-2019, actual full de ruta de la Comissió Europea per avançar en l'assoliment de l'equitat de gènere.
4. L' Estatut d'autonomia de Catalunya, als seus articles 4.3, 19, 41 i 153, quant al reconeixement i garantia dels drets de les dones i la igualtat d'oportunitats entre les dones i els homes, i la transversalitat en la incorporació de la perspectiva de gènere i de les dones.
5. La Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, desenvolupa els preceptes estatutaris en matèria d'igualtat de gènere i dret de les dones i estableix mesures transversals en tots els ordres de la vida, amb la finalitat d'eradicar les discriminacions contra les dones.

IV. Conclusions

D'acord amb tot el que s'ha dit, s'emet informe favorable de la proposta de normativa presentada a informe però es recomana realitzar les modificacions en relació amb el llenguatge exposades al punt II d'aquest informe.

Signat a Barcelona per la Presidenta